

I.11. Unió Europea*

(Primer semestre de 2009)

Narcís Mir**

Reglament (CE) núm. 4/2009 del Consell, de 18 de desembre de 2008, relatiu a la competència, la llei aplicable, el reconeixement i l'execució de les resolucions i la cooperació en matèria d'obligació d'aliments. DOUE L-7, de 10.01.2009, pàg. 1.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:007:0001:0079:ES:PDF>

Els articles 20, 28 i 40 del present Reglament contenen disposicions lingüístiques en relació amb els documents —formularis— que el demandant haurà de presentar a les autoritats d'execució competents (articles 20 i 28), i a la invocació que pugui fer, per diferents circumstàncies, d'una resolució reconeguda (article 40). En tots tres supòsits el tractament que el Reglament hi dona és el mateix: si cal, la part a qui correspongui haurà d'aportar la transcripció o traducció del document en qüestió en la llengua oficial de l'estat membre d'execució o, si aquest tingués diverses llengües oficials, en la llengua o en una de les llengües oficials dels procediments judicials del lloc on s'hagi d'executar, conforme al dret d'aquest estat membre, o en una altra llengua que l'estat membre d'execució hagi indicat que pot acceptar. Cada estat membre podrà indicar la llengua o llengües oficials de les institucions de la Unió Europea, distintes de les pròpies, en les quals accepta que s'emplenin els formularis corresponents.

Val a dir que en tots tres casos s'indica que les traduccions a les quals es refereixen hauran de ser realitzades per persones autoritzades a fer-ho en cadascun dels estats membres.

A més, l'article 59, en relació amb la cooperació administrativa entre les autoritats centrals, preveu que el formulari de petició o de sol·licitud s'haurà d'emplenar en la llengua oficial de l'estat membre requerit o, si aquest tingués diverses llengües oficials, en la llengua oficial o en un de les llengües oficials del lloc on estigui establerta l'autoritat central pertinent, o en qualsevol altra

* L'ordre en què apareixen les disposicions citades és el de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Unió Europea* (DOUE). Les sigles EEE corresponen a l'Espai Econòmic Europeu, àrea d'integració comercial que associa en un únic mercat interior la UE amb Noruega, Islàndia i Liechtenstein.

** Narcís Mir, responsable de Seguiment Normatiu i Desenvolupament Estatutari en Afers UE. Secretaria per a la Unió Europea.

llengua oficial de les institucions de la Unió Europea que l'estat membre requerit hagi indicat que pot acceptar.

D'altra banda cal fer esment també de l'article 66, d'acord amb el qual, l'òrgan jurisdiccional davant del qual s'hagi presentat la demanda només podrà exigir a les parts que presentin una traducció dels documents justificatius en una llengua distinta de la llengua del procediment si considera que aquesta traducció és necessària per dictar la seva resolució o per respectar els drets de la defensa.

Finalment, l'article 77, que es refereix a la informació sobre dades i llengües de contacte, estableix el termini del 18 de setembre de 2010 com a data límit abans de la qual els estats membres hauran de comunicar a la Comissió Europea tant les llengües acceptades per a les traduccions dels documents als quals es refereixen els articles 20 i 40 com les que accepten les seves autoritats centrals per a les comunicacions previstes en l'article 59 amb la resta d'autoritats centrals.

Directiva 2008/122/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de gener de 2009, relativa a la protecció dels consumidors respecte a determinats aspectes dels contractes d'aprofitament per torn de béns d'ús turístic, d'adquisició de productes de vacances de llarga durada, de revenda i d'intercanvi. DOUE L-33, de 3.02.2009, pàg. 10.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:033:0010:0030:ES:PDF>

L'atès 10 de la Directiva fa una consideració de caràcter general on afirma que el consumidor ha de tenir dret, que els comerciants no li poden negar, a rebre la informació precontractual i el contracte en una llengua de la seva elecció que li sigui familiar. A més, amb l'objectiu de facilitar la seva execució i el compliment del contracte, cal que s'autoritzi els estats membres a establir que es proveeixi el consumidor d'altres versions lingüístiques del contracte.

Desenvolupant aquesta consideració, els articles 4 i 5 de la Directiva preveuen el següent. Quant a l'article 4, dedicat a la informació precontractual, determina, en el seu apartat 3, que els estats membres han de vetllar perquè aquesta informació es redacti en la llengua o en una de les llengües de l'estat membre en què resideixi el consumidor o del qual aquest en sigui nacional, a elecció del consumidor, sempre que es tracti d'una llengua oficial de la Comunitat.

Pel que fa a l'article 5, dedicat a determinar les característiques bàsiques del contracte objecte de la Directiva, dedica tot el punt 1 a regular-ne els aspectes lingüístics. En síntesi, el seu contingut determina, igualment com en el cas anterior, l'obligatorietat de redactar el contracte en la llengua o les llengües oficials de l'estat membre on resideixi el consumidor, o del qual aquest en sigui nacional, a elecció del consumidor, sempre que es tracti d'una llengua oficial de la Comunitat.

No obstant això, l'estat membre on resideix el consumidor pot disposar que en tots els casos el contracte es faciliti al consumidor en la llengua o en una de les llengües d'aquest estat membre, sempre que es tracti d'una llengua oficial de la Comunitat. Igualment, i per als casos d'un contracte d'aprofitament per torn de béns d'ús turístic relatiu a un bé immoble específic, aquest mateix estat membre pot exigir que el comerciant faciliti al consumidor una traducció jurada del contracte realitzada en la llengua o en una de les llengües de l'estat membre on està situat el bé, sempre que es tracti d'una llengua oficial de la Comunitat.

Finalment, aquest mateix punt 1 de l'article 5 preveu també que l'estat membre en el territori del qual el comerciant porta a terme les seves activitats de venda podrà determinar que, en tots els casos, el contracte es faciliti al consumidor en la llengua o en una de les llengües de l'estat membre, sempre que es tracti d'una llengua oficial de la Comunitat.

Directiva 2009/9/CE de la Comissió, de 10 de febrer de 2009, que modifica la Directiva 2001/82/CE del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'estableix un codi comunitari sobre medicaments veterinaris. DOUE L-44, de 14.02.2009, pàg. 18. (*Text pertinent a afectes de l'EEE.*)

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:044:0010:0061:ES:PDF>

La present directiva modifica, substancialment, l'annex de la Directiva 2001/82/CE. En la seva versió modificada, el nou annex, en la seva part 1B, dedicada al resum de les característiques del producte, etiquetatge i prospecte dels medicaments veterinaris immunològics, indica que el sol·licitant, entre altres requisits, haurà de presentar una mostra o diverses mostres o models a escala del medicament veterinari en la seva presentació per a la venda, com a mínim en una de les llengües oficials de la Unió Europea.

Decisió del Consell de 16 de febrer de 2009, per la qual es modifica el Reglament de Procediment del Tribunal de Primera Instància de les Comunitats Europees pel que fa al règim lingüístic aplicable als recursos de cassació interposats contra les resolucions del Tribunal de la Funció Pública de la Unió Europea. DOUE L-60, de 04.03.2009, pàg. 3.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:060:0003:0004:ES:PDF>

En virtut d'aquesta decisió s'afegeix un nou article, el 136 bis, al Reglament de Procediment del Tribunal de Primera Instància, que disposa que en els recursos de cassació que s'interposin contra les resolucions del Tribunal de la Funció Pública la llengua de procediment serà aquella en què estigui redactada la resolució impugnada.

Reglament (CE) núm. 207/2009 del Consell, de 26 de febrer, sobre la marca comunitària. DOUE L-78, de 24.03.2009, pàg. 1. (*Versió codificada.*)

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:078:0001:0042:EN:PDF>

El present reglament conté nombroses referències a les qüestions lingüístiques. El precepte més rellevant és l'article 119, destinat específicament a reglamentar els principals aspectes d'ús de les llengües en la matèria que cobreix el Reglament. A més d'aquestes disposicions, els articles 30, 114, 120, 147, 149 i 152 també contenen disposicions de caràcter lingüístic que tenen a veure, respectivament, amb la sol·licitud de la reivindicació de la propietat, els requisits formals de la transformació de la marca comunitària, la publicació i inscripció en el registre, la forma i el contingut de la sol·licitud internacional, la sol·licitud d'extensió territorial posterior al registre internacional i la publicació.

Pel que fa específicament a l'article 119, preveu, entre altres aspectes, que les sol·licituds de marca comunitària es presentin en una de les llengües oficials de la Comunitat Europea i que les llengües de l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior (marques, dissenys i models) siguin l'alemany, l'espanyol, el francès i l'anglès. També indica que el sol·licitant haurà d'indicar una segona llengua, que ha de ser una llengua de l'Oficina de la qual aquesta n'accepti l'ús, com a possible llengua de procediment per als casos d'oposició, caducitat i nul·litat. Finalment, altres apartats d'aquest mateix article 119 estableixen les possibilitats i les condicions que permeten a les parts fer ús d'altres llengües en relació amb els procediments vehiculats per

l'Oficina sempre, però, que s'escullin entre aquelles que són oficials de la Comunitat Europea.

Decisió marc 2009/299/JAI del Consell, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i afavorir l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades a partir de judicis celebrats sense compareixença de l'imputat. DOUE L-081, de 27.03.2009, pàg. 24.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:081:0024:0036:ES:PDF>

L'atès 13 d'aquesta norma subratlla que les autoritats judicials d'emissió i execució de les resolucions que són objecte de la Decisió marc s'hauran de consultar, si escau, sobre la necessitat i les possibilitats que hi hagi de proporcionar al particular afectat una traducció de la sentència, o de les seves parts fonamentals, en una llengua que pugui entendre.

Directiva 2009/34/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, sobre les disposicions comunes als instruments de mesura i als mètodes de control metrològic (versió refosa). DOUE L-106, de 28.04.2009, pàg. 7.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:106:0007:0024:ES:PDF>

L'article 14 assenyalava que els estats membres podran exigir que les inscripcions reglamentàries siguin redactades en la seva llengua o les seves llengües oficials. Igualment, l'annex I.1 de la disposició, que es refereix a l'aprovació CE de model, indica que la sol·licitud i la documentació s'han de redactar en una llengua oficial de conformitat amb la legislació de l'estat membre en què es presenti la sol·licitud. Aquest estat membre tindrà dret a exigir que els documents annexos siguin redactats també en aquesta mateixa llengua oficial.

Reglament (CE) núm. 392/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, sobre la responsabilitat dels transportistes de passatgers per mar en cas d'accident. DOUE L-131, de 28.05.2009, pàg. 24.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:131:0024:0046:ES:PDF>

En el punt 4 bis del seu annex I, el present reglament disposa que el certificat que hauran de dur els vaixells pel qual acreditin que disposen del sistema de

cobertura d'assegurança obligatòria o equivalent haurà de ser expedit per les autoritats competents en l'idioma o els idiomes oficials de l'estat membre que l'emeti. Si l'idioma utilitzat, continua indicant aquest punt, no és ni l'espanyol, ni el francès, ni l'anglès, el text haurà d'anar acompanyat d'una traducció a un d'aquests idiomes i, quan l'estat així ho decideixi, podrà ometre el seu propi idioma oficial.

Directiva 2009/50/CE del Consell, de 25 de maig de 2009, relativa a les condicions d'entrada i residència de nacionals de tercers països per a finalitats d'ocupació altament qualificada. DOUE L-155, de 18.06.2009, pàg. 17.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:155:0017:0029:ES:PDF>

L'atès 23 d'aquesta directiva estableix que res no impedeix que els estats membres conservin o introdueixin condicions i mesures d'integració, incloent-hi l'aprenentatge de l'idioma, als membres de la família del titular de la targeta blava de la UE.

Directiva 2009/45/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig de 2009, sobre les regles i normes de seguretat aplicables als vaixells de passatge (versió refosa). DOUE L-163, de 25.06.2009, pàg. 1.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:163:0001:0140:ES:PDF>

Diverses previsions que es contenen en el capítol II de l'annex 1 d'aquesta directiva estableixen, respectivament, que els manuals de formació del vaixell han d'estar redactats en la llengua de treball del vaixell, i que els proveïdors d'instal·lacions fixes d'extinció d'incendis han de facilitar una descripció de la instal·lació en llengua anglesa i en la llengua o les llengües oficials de l'estat membre de bandera.

Decisió núm. 568/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2009, que modifica la Decisió 2001/470/CE del Consell, per la qual es crea una Xarxa Judicial Europea en matèria civil i mercantil. DOUE L-168, de 30.06.2009, pàg. 35.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:168:0035:0040:ES:PDF>

Els apartats 2, 6 i 14 de l'article 1 d'aquesta decisió es refereixen a diverses qüestions vinculades amb els aspectes lingüístics. Així, l'apartat 2 assenyala

que la pàgina web de la Xarxa ha de contenir informació actualitzada en totes les llengües oficials de les institucions de la Unió. Pel que fa al punt 6, s'hi preveu que, amb la finalitat de facilitar el funcionament pràctic de la Xarxa, els estats membres vetllin perquè els punts de contacte tinguin coneixements suficients d'una llengua oficial de les institucions de la Unió distinta de la seva pròpia. Finalment, el punt 14 determina que la informació sobre el dret i els procediments comunitaris, la jurisprudència i també les pàgines generals d'informació es tradueixin a les llengües oficials de les institucions de la Unió.

Directiva 2008/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2009, sobre la seguretat de les joguines. DOUE L-170, de 30.06.2009, pàg. 1.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:170:0001:0037:ES:PDF>

En termes generals, les disposicions d'aquesta directiva relatives a aspectes lingüístics tenen a veure, d'una banda, amb les obligacions que en aquesta matèria hauran de complir els fabricants, els importadors i els distribuïdors i, d'altra banda, amb alguns aspectes dels advertiments de seguretat i de la documentació tècnica que ha d'acompanyar les joguines.

Quant a les obligacions de fabricants i importadors (article 4, punts 7 i 9, i article 6, punts 4 i 9), s'assenyala que hauran de garantir que la joguina vagi acompanyada de les instruccions i de la informació relativa a la seguretat en una o diverses llengües fàcilment comprensibles per als consumidors, segons allò que decideixi l'estat membre de què es tracti. A més, sobre la base d'una sol·licitud motivada de l'autoritat nacional competent, hauran de facilitar també tota la informació i documentació necessàries per demostrar la conformitat d'una joguina a les normes tècniques de la Comunitat, en una llengua fàcilment comprensible per aquesta autoritat.

Quant als distribuïdors (article 7.2), abans que es comercialitzi la joguina, s'hauran d'assegurar, entre altres qüestions, que vagi acompanyada de les instruccions i la informació relativa a la seguretat en una o diverses llengües fàcilment comprensibles per als consumidors en l'estat membre on s'hagi de comercialitzar.

D'altra banda, en relació amb els advertiments i les instruccions de seguretat (article 11.3), la Directiva preveu que un estat membre pugui estipular, en el

seu territori, que estiguin redactades en una o diverses llengües també fàcilment comprensibles per als consumidors.

Quant als aspectes lingüístics vinculats a la documentació tècnica que acompanya la joguina, la Directiva determina que la declaració CE de conformitat es tradueixi a la llengua o llengües exigides per l'estat membre on es comercialitzi la joguina (article 15.2); que la documentació tècnica i la correspondència sobre els procediments d'examen CE de tipus es redactin en una llengua oficial de l'estat membre en el qual estigui establert l'organisme notificat o en una llengua que sigui acceptable per a aquest últim (article 20.5); que l'expedient del producte es redacti en una de les llengües oficials de la Comunitat (article 21.2), i, finalment, que, a petició prèvia de l'autoritat de vigilància del mercat d'un estat membre, el fabricant proporcioni una traducció de les parts pertinents de l'expedient del producte en la llengua d'aquest estat membre.